

mode, et Klædestab, for slet ikke at tale om en saadan Luxusartikel som en Servante, saa tror jeg, at der af de 15 Kv. Men allerede er optaget saa Meget, at der ikke er stor Plads tilovers til at røre sig paa, og hvad det ikke er galt, naar der er een Pige, bliver det naturligt, naar der er to Piger; disse blive da saa sammenpakkede i Rummet, at der næsten ikke vil være til at komme frem, naar Rummet er mindre end 15 Kv. Men. Jeg maa derfor meget tilraade at vedtage dette Endringsforslag.

Hvad Endringsforslag under Nr. 66 angaar, da er der jo to ærede Medlemmer af Udvalget, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner) og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Chr. Jensen), som ikke have sluttet sig dertil. Jeg skal ikke opholde mig længe derved, jeg anser nemlig ikke dette Forslag for saa betydningsfuldt, som de ærede Medlemmer synes at gjøre, jeg lægger ikke saa stor Vægt derpaa, som de ærede Medlemmer synes at have gjort. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner) oplyste jo ogsaa, at man i Birteligheden slet ikke forhindrede, at der blev anlagt Loftseiligheder f. Ex. i Vaghus med en Hvide som den, der tilstedes. Det er jo imidlertid heller ikke Meningen at forhindre det, paa ingen Maade. Meningen er derimod denne: De hygieiniske Forordninger ere ikke alene Luft og Lys, men ogsaa, som den ærede Minister meget rigtig bemærkede i Lørdags om Kjølderne, Lunhed. Nu skal jeg indrømme, at disse Loftseiligheder ere uoget af det mindst Lune og noget af det mest Udfatte, og det, hvad enten de ere indrettede paa den ene eller den anden Maade. Selv om man tager alle de Kanteler, som man vil mod, at Luften trækker ind, saa er det dog klart, at Loven umulig kan forebygge, at Loftseiligheder ere enormt kolde, og det er ganske sikkert, at tillader man Loftseiligheder oppe i de højeste Bygninger, saa vil det blive endnu værre for Beboerne. Men vi mene nu, at i det Dieblit, man tilsteder det paa den Maade, som vi have foreslaaet, saa vil det derved bevirkes, at de Huse, hvori Loftseiligheder indrettes, i Reglen blive et Par Men lavere end andre, og at det vil virke ikke ubetydeligt i den af os angivne Retning, anser jeg for givet. Med Hensyn til Forhuse vil det naturligt give sig af sig selv, at Loftseiligheder sjældent blive indrettede, idet man nemlig i Reglen vil staa sig ved at indrette Kjøldbere til Beboelse i Stedet for at indrette Loftsrum til Beboelse. Vilde de to ærede Medlemmer tage Sigte paa at forøge Loftseilig-

hedernes Antal, saa tror jeg, at de snarere skulde have angrebet en anden Bestemmelse i Loven, nemlig den, at der ikke maa være mere end 6 Beboelsesetager i et Hus, thi den rammer de fleste Forhuse i alt Fald de fleste høje Forhuse, saaledes at ingen Loftseiligheder i Reglen kunne anbringes. Ogsaa dette have vi imidlertid meget ønsket, thi Loftseiligheder i Forhuse, navnlig hvor der er bedre og større Seiligheder, ville i Reglen ikke blive beboede af fattige Familier, men de ville blive udstykkede i saakaldte Kvistkamre, der fordeles mellem Seilighederne, og disse ville da i Reglen blive brugte til Pigekamre. Nu har ganske vist det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner) den Mening, at det er heldigt at anvende dem til Pigekamre, da det kan være heldigt, at Pigerne have et Sted, hvortil de kunne trække sig tilbage, og som de kunne betragte som deres Hjem. Det er en Mening, jeg fuldstændig skal respektere, jeg er imidlertid af den modsatte Mening. Jeg er overbevist om, at det er uheldigt, navnlig i sædelig Henseende, om Pigerne saaledes lægges op paa Loftet. Jeg tror, at det i Praxis vil vise sig heldigere, at de knyttes til Familien og leve under lignende Forhold som denne, saa at der haves samme Tilsku med dem som med hvert ørigt kvindeligt Medlem af Familien. Jeg skal derfor, idet jeg forøvrigt respekterer de ærede Medlemmers Grunde, opfordre Thinget til at stemme for Endringsforslaget.

Endringsforslaget under Nr. 77 til § 50 ordner det store Spørgsmaal om Spjæld, der jo atter er blevet reist i Dag af det ærede Medlem for Holbæk Amtss 3die Valgkreds (Taubert). Den ærede Minister anførte for Spjældets Bibeholdelse to Grunde. Den første var Ildbrandstilsælde, og den anden var Ønsket om at kunne holde paa Barmen i Stuerne, hvilket han mente vilde have meget stor Betydning, i hvert Tilfælde som Besparelse. Hvad nu den første angaar, skulde jo Spjældets Mening være den, at man skulde lukke for, naar der kom Ild i Skorstenen, for at der ikke skulde komme Træk ind; men det tilsigtes jo allerede i Lovforslagets § 51, 6, hvor der staar, at Rørene skulle forsynes med en tætsluttende Dør eller anden Indretning, hvorved Lufttrækket gennem dem kan standses. Der siges der jo udtrykkeligt, at en tætsluttende Dør er i Stand til at standse Lufttrækket, og det vil altsaa være fuldkommen tilstrækkeligt til at fyldestgjøre den første af disse Forordninger, den, der sigter til at forhindre Ildbranden fra at udbrede sig. Jeg tror imidlertid ogsaa, at den anden Indvending ikke